

Vec C-324/23 [Myszak]¹

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

25. máj 2023

Vnútroštátny súd:

Sąd Okręgowy w Warszawie

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

26. október 2022

Žalobcovia:

OF

EI

RI

Žalovaná:

Getin Noble Bank S.A.

¹ Názov tejto veci je fiktívny. Nezodpovedá skutočnému menu ani názvu žiadneho z účastníkov konania.

Predmet konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia, ktorí sú spotrebiteľia, uzatvorili so žalovanou bankou zmluvu o hypotekárnom úvere indexovanú v CHF (švajčiarsky frank) avšak doteraz nesplátili všetky dohodnuté splátky. Žiadali určiť, že zmluva obsahuje nekalé podmienky, vyhlásiť zmluvu za neplatnú a uložiť banke povinnosť vrátiť zaplatené splátky.

Na žalovanú banku bola vyhlásená nútená správa a preto žalobcovia podali návrh na nariadenie predbežného opatrenia spočívajúceho v pozastavení splácania následných splátok úveru, ktoré už nebude možné vymáhať z dôvodu riešenia krízovej situácie a predpokladaného konkurzu žalovanej banky.

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Súlad vnútroštátnych právnych predpisov s článkom 6 ods. 1 a článkom 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS a s článkom 70 ods. 1 a 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ, podľa ktorých je neprijateľné vo vzťahu k banke, ktorej krízová situácia sa rieši, vyhovieť návrhu spotrebiteľa na nariadenie predbežného opatrenia (zabezpečenie pohľadávky) spočívajúceho v pozastavení, po dobu konania pred súdom, povinnosti splácať splátky úveru vyplývajúcej zo zmluvy o úvere, ktorá bude pravdepodobne súdom uznaná za neplatnú z dôvodu odstránenia nekalých zmluvných podmienok z tejto zmluvy, len preto, že sa jedná o banku, ktorej krízová situácia sa rieši.

Prejudiciálna otázka /Prejudiciálne otázky

Majú sa článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, na základe zásady efektivity a proporcionality [,] ako aj články 34 ods. 1 písm. b) a písm. g) a 70 ods. 1 a 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností, vykladať tak, že bránia ustanoveniam vnútroštátneho práva, podľa ktorých je neprijateľné, aby sa voči banke, vo vzťahu ku ktorej sa začalo riešenie krízovej situácie, vyhovel návrhu spotrebiteľa na nariadenie predbežného opatrenia súdom (zabezpečenie pohľadávky) spočívajúceho v pozastavení, po dobu konania pred súdom, povinnosti splácať istinu a úroky vyplývajúca zo zmluvy o úvere, ktorú súd pravdepodobne uzná za neplatnú z dôvodu odstránenia nekalých zmluvných podmienok z tejto zmluvy, len preto, že sa jedná o banku, ktorej krízová situácia sa rieši?

Citované právne predpisy Európskej Únie a judikatúra Súdneho dvora Európskej únie

Zmluva o fungovaní Európskej únie: článok 169 ods. 1.

Charta základných práv Európskej únie: článok 38.

Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách: štvrté odôvodnenie, dvadsiate prvé odôvodnenie a dvadsiate štvrté odôvodnenie, článok 6 ods. 1, článok 7 ods. 1.

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012: odôvodnenia 50 a 130, články 34 a 70.

Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách: štvrté odôvodnenie, dvadsiate prvé odôvodnenie a dvadsiate štvrté odôvodnenie, článok 6 ods. 1, článok 7 ods. 1.

Rozsudky Súdneho dvora Európskej únie:

z 21. decembra 2016, Francisco Gutierrez Naranjo, C-154/15, C-307/15 a C-308/15, ECLI:EU:C:2016:980,

zo 14. júna 2012, Banco Español de Crédito SA, C-618/10, ECLI:EU:C:2012:349,

z 19. júna 1990, Factortame, C-213/89, EU:C:1990:257,

z 11. januára 2001, Siples, C-226/99, EU:C:2001:14,

z 13. marca 2007, Unibet, C-432/05, ECLI:EU:C:2007:163,

z 10. septembra 2014, Kušionova, C-34/13, EU:C:2014:2189,

zo 14. marca 2013, Aziz, C-415/11, EU:C:2013:164,

z 26. júna 2019, Kuhar, C-407/18, EU:C:1990:257,

z 5. mája 2022, Banco Santander SA/J.A.C., C-410/20, ECLI:EU:C:2022:351.

Uznesenie Súdneho dvora z 26. októbra 2016, Ismael Fernández Oliva a i., spojené veci C-568/14 až C-570/14, EU:C:2016:828.

Návrhy generálnej advokátky Juliane Kokott prednesené 19. novembra 2020, Banco de Portugal, Fondo de Resolución, Novo Banco SA/VR, C-504/19, ECLI:EU:C:2020:943.

Citované vnútroštátne právne predpisy

Článok 385¹ ustawy z 23 kwietnia 1964 roku Kodeks cywilny (zákon z 23. apríla 1964, Občiansky zákonník, ďalej len „KC“):

„§1. Ustanovenia zmluvy uzatvorenej so spotrebiteľom, ktoré neboli dohodnuté individuálne, nie sú pre spotrebiteľa záväzné, ak jeho práva a povinnosti upravujú takým spôsobom, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi a ktorý zjavne porušuje jeho záujmy (nedovolené zmluvné podmienky). Uvedené neplatí pre ustanovenia, ktoré definujú hlavné plnenia strán, predovšetkým cenu alebo odmenu, ak boli jednoznačne formulované.

§2. Ak zmluvné ustanovenie podľa § 1 nie je pre spotrebiteľa záväzné, zmluvné strany sú viazané ostatnými časťami zmluvy.

§3. Za zmluvné podmienky, ktoré neboli dohodnuté individuálne, sa považujú tie podmienky, ktorých obsah spotrebiteľ nemohol reálne ovplyvniť. To platí najmä pre zmluvné podmienky, ktoré boli prevzaté zo vzorovej zmluvy, ktorú spotrebiteľovi navrhla druhá zmluvná strana.

§4. Dôkazné bremeno toho, že zmluvná podmienka bola dohodnutá individuálne, nesie tá zmluvná strana, ktorá sa na to odvoláva.“

Článok 405 KC:

„Každý, kto bez právneho dôvodu získal majetkový prospech na úkor inej osoby, je povinný tento prospech vrátiť v naturáliách, a ak to nie je možné, poskytnúť náhradu zodpovedajúcu hodnote tohto prospechu.“

Článok 410 KC:

„§1. Ustanovenia predchádzajúcich článkov sa uplatňujú najmä v prípade bezdôvodného obohatenia.

§2. Plnenie je bezdôvodným obohatením, ak ten kto plnil, nebol vôbec povinný plniť alebo nebol povinný plniť osobe, ktorej plnil, alebo ak zanikol dôvod plnenia alebo ak sa nedosiahol sledovaný účel plnenia, alebo ak právny úkon zaväzujúci k plneniu bol neplatný a nenadobudol platnosť po poskytnutí plnenia.“

Článok 189 ustawy z 17 listopada 1964 roku Kodeks postępowania cywilnego (zákon zo 17. novembra 1964, Občiansky súdny poriadok, ďalej len „KPC“).

Článok 730¹ KPC:

§ 1. Každá strana alebo účastník konania môže žiadať o nariadenie predbežného opatrenia, ak odôvodní nárok a právny záujem na jeho nariadení.

§ 2. Právny záujem na nariadení predbežného opatrenia existuje, ak by jeho nenariadenie znemožňovalo alebo závažným spôsobom bránilo výkonu rozsudku vydaného vo veci alebo inak znemožňovalo alebo vážne sťažovalo dosiahnutie účelu konania vo veci.

§2¹ [omissis]. Právny záujem na nariadení predbežného opatrenia sa považuje za odôvodnený, ak osobou žiadajúcou o jeho nariadenie je žalobca, ktorý sa domáha platby v rámci obchodnej transakcie podľa ustawa z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (zákon z 8. marca 2013 o zamedzení nadmerného omeškania v obchodných transakciách), pričom hodnota transakcie nepresiahne sedemdesiatpäťtisíc zlotých a uplatnená pohľadávka nebola uhradená a od splatnosti uplynuli aspoň tri mesiace.

§ 3. Pri nariadení predbežného opatrenia bude súd prihliadať na záujmy strán alebo účastníkov konania v takej miere, aby sa oprávnenej osobe poskytla primeraná právna ochrana a povinná osoba nebola zaviazaná nad rámec potreby.“

Článok 731 KPC,

Článok 755 KPC

§ 1. Ak predmetom predbežného opatrenia je nepeňažná pohľadávka, súd nariadi predbežné opatrenie spôsobom, ktorý uzná za vhodný podľa okolností, vrátane spôsobov stanovených na zabezpečenie peňažných pohľadávok. Súd môže najmä:

- 1) upraviť práva a povinnosti strán alebo účastníkov konania počas trvania konania;*
- 2) stanoviť zákaz predaja predmetov alebo práv, na ktoré sa vzťahuje konanie;*
- 3) prerušiť exekučné konanie alebo iné konanie zamerané na výkon rozsudku; [...].“*

Článok 146 ustawy z 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe (zákon z 28. februára 2003, Zákon o konkurze)

Článok 135 ustawy z 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (zákon z 10. júna 2016 o Bankovom garančnom fonde, systéme ochrany vkladov a nútenej správe, ďalej len BFGU), najmä ods. 4:

„4. Počas nútenej správy je neprijateľné začať exekučné konanie a zabezpečovacie konanie proti subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši.“

Zhrnutie skutkového stavu a priebehu konania

- 1 OF spolu so svojimi rodičmi RI a EI uzavreli v roku 2007 zmluvu o hypotekárnom úvere indexovanú v CHF so žalovanou Getin Noble Bank SA vo Varšave na sumu 185 375,71 PLN (približne 40 000 eur) na obdobie 360 mesiacov. Podľa § 9 ods. 2 zmluvy mala byť suma úveru v deň vyplatenia prepočítaná na CHF podľa nákupného kurzu v kurzovom lístku banky. V zmysle § 10 ods. 3 zmluvy splátky úveru (vypočítané v CHF) mali byť prepočítané na PLN podľa predajného kurzu v kurzovom lístku banky platnom v deň splatenia splátky.
- 2 Úver bol určený na pokrytie časti kúpnej ceny nehnuteľnosti a na úhradu nákladov spojených s čerpaním úveru. Zmluva o úvere stanovovala, že istina úveru sa prepočíta na švajčiarske franky (CHF) podľa nákupného kurzu stanoveného bankou a splátky – vypočítané vo frankoch – sa budú splácať podľa predajného kurzu, ktorý tiež stanovila banka. Žalobcom boli poskytnuté informácie o vplyve zmien úrokových sadzieb a menových kurzov vo forme tabuľky obsahujúcej porovnanie výšky splátok úveru, a to v prípade zvýšenia sumy úveru o 20 % a v prípade zvýšenia výmenného kurzu o 9,21 % (čo zodpovedalo rozdielu medzi najvyššou a najnižšou hodnotou výmenného kurzu počas minulého roka).
- 3 Dňa 29. septembra 2022 vydal Bankový garančný fond v zmysle zákona o Bankovom garančnom fonde rozhodnutie o začatí nútenej správy žalovanej banky prostredníctvom nástroja preklenovacej inštitúcie. Na základe rozhodnutia vznikol nový subjekt s názvom VELO Bank SA, na ktorý prešli takmer všetky práva a povinnosti žalovanej Getin Noble Bank SA, avšak s výnimkou majetkových práv vyplývajúcich zo faktických, právnych alebo deliktých úkonov týkajúcich sa zmlúv o úvere a o pôžičke denominovaných vo švajčiarskom franku (CHF) alebo indexovaných podľa výmenného kurzu švajčiarskeho franku (CHF) a nárokov vyplývajúcich z týchto vlastníckych práv, vrátane tých, ktoré sú predmetom občianskeho a správneho konania, bez ohľadu na dátum ich uplatnenia. To znamená, že majetok banky tvoria najmä pohľadávky z úverových zmlúv, ktoré rovnako ako zmluva žalobcov obsahujú nekalé zmluvné podmienky a môžu byť aj dlhodobo spochybňované. Vyššie uvedené rozhodnutie je predmetom prejudiciálnej otázky iného súdu vo veci C-118/23.
- 4 Z medializovaných vyjadrení Bankového garančného fondu vyplýva, že v priebehu roka bude podaný návrh na vyhlásenie konkurzu žalovanej banky a jej likvidáciu.

Podstatné tvrdenia účastníkov konania pred vnútroštátnym súdom

- 5 Žalobcovia (dlžníci) podali žalobu na tento súd a teraz navrhujú, aby uvedená zmluva bola vyhlásená za neplatnú a aby boli priznané sumy 48 352,97 PLN a 27 171,82 CHF (čo pri súčasných kurzoch zodpovedá približne 95 % splateného kapitálu) spolu so zákonnými úrokmi z omeškania a trovami konania. Žalobcovia uviedli, že zmluva o úvere obsahuje nedovolené zmluvné podmienky týkajúce sa

indexácie výšky úveru v cudzej mene. Nárokovaná suma je súčtom splátok uskutočnených žalobcami, ktorá predstavuje bezdôvodné obohatenie získané žalovanou. Subsidiárne sa žalobcovia dožadovali možnosti pokračovať v zmluve po odstránení nekalých podmienok.

- 6 Žalovaná banka navrhuje žalobu zamietnuť a priznať náhradu trov konania. Žalovaná vzniesla formálne námietky a poprela nezákonnosť zmluvných podmienok. Predložila doklady údajne potvrdzujúce zákonnosť týchto podmienok. Tvrdila tiež, že banka má nárok na vrátenie celého splateného kapitálu a na odmenu za použitie tohto kapitálu.
- 7 Po začatí nútenej správy žalobcovia podali návrh na nariadenie predbežného opatrenia smerujúceho k zabezpečeniu určenia neplatnosti zmluvy úpravou práv a povinností účastníkov konania:
 - i. pozastavením povinnosti splácať splátky úveru vo výške a v lehotách uvedených v zmluve na dobu od podania žaloby do právoplatného skončenia konania,
 - ii. zakázaním žalovanej vypovedať zmluvu,
 - iii. zakázaním žalovanej uverejniť v Ekonomickej informačnej kancelárii (Biurzo Informacji Gospodarczej) informáciu o nesplácaní úveru žalobcami v období od dňa nariadenia predbežného opatrenia do skončenia konania.

Stručné odôvodnenie návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 8 Vnútroštátny súd už v podobnom prípade položil prejudiciálnu otázku týkajúcu sa všeobecnej možnosti zabezpečenia pohľadávok zastavením plnenia zmluvy o úvere a tvrdenia, ktoré sú tam uvedené sú stále aktuálne (C-287/22). Podľa vnútroštátneho súdu je prijateľné predovšetkým nariadiť predbežné opatrenie spočívajúce v pozastavení povinnosti splácať splátok úveru. Zásadným rozdielom v skutkovom stave tohto prípadu je uvalenie nútenej správy na žalovanú banku, čo má významné dôsledky pre prípustnosť začatia konania o predbežnom opatrení a pokračovania v už začatom konaní.
- 9 Súdny dvor opakovane urobil všeobecné vyhlásenia o potrebe, aby vnútroštátny súd mohol nariadiť predbežné opatrenia s cieľom zabezpečiť plnú účinnosť súdnych rozhodnutí týkajúcich sa ochrany práv uplatňovaných podľa práva Únie (pozri rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 19. júna 1990, Factortame, C-213/89, EU:C:1990:257, bod 21; rozsudok z 11. januára 2001, Siples, C-226/99, EU:C:2001:14, bod 19; rozsudok z 13. marca 2007, Unibet, C-432/05, bod 67).
- 10 Vnútroštátny súd vychádza z predpokladu, že zahrnutie nezákonných zmluvných ustanovení do zmluvy, ktoré predstavujú riziko výmenného kurzu pre spotrebiteľa a obsahujú odkaz na kurzy mien určených bankou, má za následok, že

odstránením týchto nekalých ustanovení nemôže byť celá zmluva naďalej platná, čo znamená jej neplatnosť podľa vnútroštátneho práva (článok 385¹ KC). Preto bude mať každý účastník neplatnej zmluvy voči druhej strane nárok na vrátenie poskytnutého plnenia (článok 410 KC), pričom tieto nároky možno uspokojiť aj započítaním.

- 11 Článok 385¹ KC (Občiansky zákonník) predstavuje právnou úpravou prebratú smernicu 93/13 do poľského práva. Toto ustanovenie sa preto má vykladať tak, aby sa zabezpečilo maximálne efektívne dosiahnutie cieľov tejto smernice. Ako už Súdny dvor Európskej únie uviedol článok 6 ods. 1 smernice 93/13 sa má vykladať tak, že zmluvnú podmienku, ktorá bola vyhlásená za nekalú, treba v zásade chápať tak, že nikdy neexistovala, takže nemôže voči spotrebiteľovi vyvolávať účinky. V súvislosti s tým určenie nekalej povahy tejto podmienky súdnym rozhodnutím v zásade musí viesť k navráteniu právnej a skutkovej situácie spotrebiteľa, v ktorej by sa nachádzal, ak by uvedená podmienka neexistovala. Preto povinnosť vnútroštátneho súdu neuplatniť nekalú zmluvnú podmienku, ktorá ukladá zaplatenie súm, ktoré sa preukážu ako neoprávnené, má v zásade reštitučný účinok, ktorý sa vzťahuje na tieto isté sumy (pozri rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 21. decembra 2016, Francisco Gutierrez Naranjo, C-154/15, C-307/15 a C-308/15, ECLI:EU:C:2016:980, body 61, 62).
- 12 Ak odstránením nekalých zmluvných podmienok dôjde k neplatnosti zmluvy o úvere, reštitučný účinok spočíva vo vytvorení nároku voči banke na vrátenie súm splatených podľa zmluvy o úvere. Spotrebiteľ sa tak stáva veriteľom banky a svojej pohľadávky sa môže domáhať exekučným konaním (po obdržaní rozsudku súdu) alebo započítaním proti pohľadávke banky na vrátenie splateného kapitálu. Uvalenie nútenej správy vylučuje možnosť exekúcie proti banke, takže jediným účinným spôsobom realizácie reštitučného účinku je započítanie. Ak však spotrebiteľ zaplatil banke sumu, ktorá je vyššia ako vyplatená istina, je zbavený možnosti vymôcť si preplatok.
- 13 Podľa vnútroštátneho súdu dĺžka trvania zmluvy o úvere a špecifická situácia po vyhlásení takejto zmluvy za neplatnú vyvolávajú pochybnosti, pokiaľ ide o vzťah medzi smernicou 93/13 a smernicou 2014/59. Smernica 2014/59 nestanovuje osobitné práva pre spotrebiteľov, a preto treba stanoviť, že v situácii nútenej správy bude možné obmedziť práva spotrebiteľov ako veriteľov banky. Podstatou smernice 2014/59 je nezhoršovať situáciu veriteľov v súvislosti s bežným konkurzným konaním a rovnako zaobchádzať s veriteľmi rovnakej kategórie. Zdá sa teda, že zbavenie spotrebiteľa efektívnej možnosti žiadať vrátenie plnenia poskytnutého nad rámec sumy splateného kapitálu – hoci je pre spotrebiteľa nevýhodné – zodpovedá cieľom smernice 2014/59, pretože v tomto ohľade sa so spotrebiteľmi zaobchádza rovnako ako s ostatnými veriteľmi.
- 14 Výška záväzkov banky voči ostatným veriteľom je však obmedzená dátumom uvalenia nútenej správy. Po tomto dátume sa výška pohľadávok voči banke (napr. vyplývajúce z odpísaných dlhopisov) nezvýši, takže negatívne dopady reštrukturalizácie (straty) súvisiace so zníženou schopnosťou splniť alebo dokonca

- odpísať záväzok sa už nezvýšia. Spotrebiteľ, ktorý po vyhlásení reštrukturalizácie poskytne banke plnenie na základe zmluvy obsahujúcej nekalé podmienky, zvyšuje výšku svojej straty, pretože už nebude môcť získať späť poskytnuté plnenie. Možnosť započítania je obmedzená do výšky pohľadávok banky a v predpokladanom konkurznom konaní bude obmedzená dodatočnými formálnymi požiadavkami. Spotrebiteľ bude teda v horšej situácii ako ostatní veritelia.
- 15 Podľa vnútroštátneho súdu výklad uvedených ustanovení smernice 93/13 a smernice 2014/59, ktorý by znemožňoval pozastavenie plnenia zmluvy o úvere vo vzťahu k spotrebiteľovi príslušným súdnym rozhodnutím, by bol v rozpore so zásadou efektivity. Spotrebiteľ by potom bol zbavený nielen možnosti skutočne sa oslobodiť od zmluvy obsahujúcej nekalé podmienky, ale by bol povinný takúto zmluvu splniť v prípade nemožnosti neskoršej realizácie reštitučného účinku. Smernica 93/13 by potom nemala žiadny odstrašujúci účinok, pretože by sa stále plnili zmluvy obsahujúce nekalé podmienky, ktoré by podnikateľovi priniesli očakávaný príjem. V takejto situácii vyhlásenie reštrukturalizácie štátnym orgánom konajúcim na základe právnych predpisov európskeho práva bude mať za následok, že spotrebiteľia rezignujú na uplatnenie svojich práv, ktoré sú okrem iného osobitne chránené na základe článku 38 Charty základných práv Európskej únie.
 - 16 Príslušné ustanovenia vnútroštátneho práva sú však vykladané súdmi spôsobom, ktorý vylučuje začatie zabezpečovacieho konania proti banke, ktorej krízová situácia sa rieši. Takýto výklad úplne obchádza ustanovenia smernice 93/13 a zbavuje spotrebiteľa jeho práv, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice. V dôsledku toho súdy odmietajú nariaďovať v prospech spotrebiteľov predbežné opatrenia.
 - 17 Vnútroštátny súd sa domnieva, že citovaná vnútroštátna právna úprava vnútroštátneho práva nesprávne uplatňuje článok 70 ods. 1 a 4 smernice 2014/59/EÚ z dôvodu, že toto ustanovenie stanovuje, že členské štáty zaistia, aby orgány pre riešenie krízových situácií (v tomto prípade Bankový garančný fond) mali právomoc obmedziť záložných veriteľom inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, pri vynucovaní záložných práv vo vzťahu k akýmkoľvek aktívam danej inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, od uverejnenia oznámenia o obmedzení v tom členskom štáte, v ktorom je orgán pre riešenie krízovej situácie danej inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, usadený.
 - 18 Citovaný článok 135 ods. 1 a 4 zákona o Bankovom garančnom fonde naproti tomu úplne obchádza odkazy uvedené v článku 70 ods. 1 a 4 smernice 2014/59. V skutočnosti došlo k rozsiahlemu prebratiu smernice 2014/59 do vnútroštátneho právneho poriadku, v dôsledku čoho bolo *a priori* zakázané začatie akéhokoľvek zabezpečovacieho konania proti subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, čím došlo aj k porušeniu práv spotrebiteľov podľa smernice 93/13.
 - 19 S výhradou budúceho rozsudku Súdneho dvora vo veci C-287/22 vnútroštátny súd zastáva názor, že nariadenie predbežného opatrenia spočívajúceho v pozastavení

povinnosti splácať splátky úveru podľa zmluvy, o ktorú ide vo veci samej, by bolo prijateľné aj v konkurznom konaní. Predbežné opatrenie sa týka nepeňažnej pohľadávky na určenie neplatnosti zmluvy a takáto pohľadávka nemá pre úpadcu priame majetkové dôsledky. Takéto predbežné opatrenie nepredstavuje zabezpečenie majetku úpadcu v zmysle článku 146 ods. 3 zákona o konkurze. Majetkové dôsledky pre úpadcu naopak vyplývajú z peňažných nárokov týkajúcich sa vrátenia neoprávnených plnení ako reštitučného účinku vyplývajúceho z uplatňovania smernice 93/13 a vykonávacích ustanovení, napr. článku 385¹ § 1 KC. Predbežné opatrenie na zabezpečenie tejto druhej pohľadávky je preto neprijateľné.

- 20 Keďže predbežné opatrenie na zabezpečenie pohľadávky o aké ide vo veci samej, by bolo v konkurznom konaní prijateľné, potom výklad článku 135 ods. 1 a 4 zákona o Bankovom garančnom fonde, odmietajúci nariadiť predbežné opatrenie na takúto pohľadávku zhoršuje situáciu veriteľa, ktorý je spotrebiteľom v súvislosti s konkurzným konaním. Preto prijatie takéhoto výkladu by bolo v rozpore s článkom 34 ods. 1 písm. g) smernice 2014/59.
- 21 Podľa vnútroštátneho súdu článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1 smernice 93/13 na základe zásady efektivity vyžadujú aj v prípade uvalenia nútenej správy, aby v prípade začatia konania zo strany spotrebiteľa proti podnikateľovi (banke), ktorého cieľom je určenie nekalej povahy podmienok obsiahnutých v zmluve o úvere a následne aj určenie neplatnosti zmluvy a vymáhanie vrátenia súm zaplatených spotrebiteľom na základe neplatnej zmluvy (reštitúcia), mal vnútroštátny súd možnosť pozastaviť plnenie takejto zmluvy o úvere. Tento typ zabezpečenia nepredstavuje uprednostnenie pred ostatnými veriteľmi, keďže sa nevzťahuje na nároky na vrátenie už poskytnutých plnení banke.
- 22 Treba však vziať do úvahy, že žalovaná banka má nárok na vrátenie vyplatenej istiny, ktorý je hlavnou zložkou jej aktív v prípade uvalenia nútenej správy. Zastavenie plnení pred dosiahnutím výšky pohľadávky banky sa javí v rozpore s účelom tejto reštrukturalizácie, pretože obmedzuje alebo spomaľuje proces vymáhania finančných prostriedkov, ktoré slúžia aj na uspokojenie ostatných veriteľov. Okrem toho nemožno vylúčiť, že okrem nároku na vrátenie vyplatenej istiny môže mať banka aj iné nároky uvedené v prejudiciálnych otázkach vo veciach C-520/21 a C-756/22.
- 23 Vzhľadom na vyššie uvedené vnútroštátny súd navrhuje na takto položenú otázku odpovedať tak, že ustanovenia, ktoré sú v nej uvedené, sa na základe zásady efektivity a proporcionality majú vykladať tak, že sú v rozpore s vnútroštátnymi právnymi predpismi a vnútroštátnou judikatúrou, ktoré bránia vyhoveniu návrhu na nariadenie predbežného opatrenia spočívajúceho v pozastavení plnenia zmluvy o úvere takej, ako je zmluva vo veci samej, napriek tomu, že banka sa nachádza v nútenej správe, ak spotrebiteľ už splnil plnenia voči banke, o čom je oprávnený rozhodnúť vnútroštátny súd.